

Lhasa apsoen

– lille og værdig

Nok er lhasa apsoen en lille hund, men den har en stor personlighed. Den hører til blandt de selskabshunde, der optræder med stor værdighed

Lhasa apsoen stammer fra højsletterne i Tibet. Den har været anvendt som selskabshund og vagthund i tibetanske klostre, ved hoffet og hos overklassen gennem mange, mange år. Faktisk kan beskrivelser af den lille, langhårede hund – ofte kaldet ”den lille løvehund” – dateres helt tilbage til 800 f.Kr. i historiske beretninger fra Tibets klostre.

Lhasaen blev betragtet som lykkebringer og man mente, at den beskyttede mod onde ånder. Dens funktion som vagthund bestod i at bruge sin gode hørelse og give lyd, når nogen nærmede sig. Denne ”tyverialarm” advarede folkene og satte husets større vagthunde, som f.eks. tibetansk mastiff i arbejde. Alarmsfunktionen er velbevaret; lhasa apsoen kan være gøende, men det er som regel kun for at fortælle, at der kommer nogen, så ejeren ved besked. Så snart de besøgende er kommet ind, bliver der ro igen. For resten er de også ganske gode til fange mus og rotter – et levn fra de gamle dage i templerne.

Tilpasset barsk klima

Lhasa apsoens hjemegn, der ofte betegnes som ”verdens tag”, ligger i 3500-5000 meters højde. Deraf følger et ekstremt klima med kolde vintre og korte, hede somre. Som alle andre af områdets levende skabninger har lhasa apsoen måttet tilpasse sig dette barske klima. Det har udviklet den til en ganske robust hund med en tyk og fyldig pels, der ▶

FAKTA OM LHASA APSO

BEHOV

Det vigtigste for lhasa apsoen er tæt kontakt til familien. Lhasaen er aktiv og nysgerrig og sætter pris på at røre sig.

TEMPERAMENT

Munter og selvbevidst. Opmærksom og ligevægtig, men lidt reserveret over for fremmede.

STØRRELSE

Ideel skulderhøjde for hanner; 25.4 cm, tæver en smule mindre.

PELS

Overpelsen lang, rigelig, lige og hård, hverken uld- eller silkeagtig. Moderat underuld.

FARVER

Gylden, sand- eller honningfarvet, mørk gråsprængt (grizzle), skifer- eller røgfvarvet, flerfarvet (parti-colour), sort, hvid eller brun.

Lhasa apsoen holder meget af at bevæge sig. (Foto: Christian Noval)

Lhasa apsoen er harmonisk, robust af bygning og forsynet med rigelig pels. En del hundeejere vælger at sætte pandehåret op til daglig, så hunden har bedre udsyn.

yder beskyttelse mod både vind, kraftig kulde og stærk varme.

Vejen ud af Tibet

Allerede i midten af 1800-tallet menes de første lhasa apsoer at være kommet til England, som gave fra Dalai Lama. Englænderne udformede racens første standard (1901), og opdræt af racen (dengang betegnet "lhasa terrier") kom så småt i gang. Men først i begyndelsen af det 20. århundrede nåede et stigende antal lhasa apsoer til Europa og USA; hunde, der har dannet grundlag for det opdræt, vi har i Vesten i dag. Grundet det arbejde, englænderne har lavet for at bevare racen, angives England i dag som protektor af racen, mens Tibet selvfølgelig står som dens oprindelsesland.

En lille pudsighed er en særlig fin Lhasa kaldet "Rupso", der blev importeret til England omkring 1907. Han blev Englands første champion og kan i dag ses udstoppet på British Museum.

Lhasa apsoen kom til Danmark midt i 1960'erne. Det præcise antal, vi har her i dag, kendes ikke, men det drejer sig ikke om mange tusinde eksemplarer. Som indikation kan det oplyses, at Dansk Kennel Klub sidste år registrerede 80 nye hvalpe.

Unik pels

Lhasa apsoens imponerende pels er en historie for sig. Den er, som nævnt, udviklet under barske klimatiske forhold og

består af temmelig grove dækhår og en kraftig underuld. Pelsen er sædvanligvis først færdigudvokset, når hunden er 2-3 år gammel.

Vil man holde pelsen på sin lhasa apso toprippet, kræver det stor omhu og en del arbejde. Hunden skal vaskes ofte – ty-

” LHASA APSOEN KOM TIL EUROPA SOM GAVE FRA DALAI LAMA

pisk en gang om ugen – og friseres en del. Resultatet er en hund med et helt unikt udseende, der tiltrækker mange blikke. En del Lhasa-ejere, der ikke udstiller deres hund, vælger at klippe den ned, så de slipper for det helt store pelsarbejde.

Stort ego

Et stort ego er kendetegnende for lhasa apsoen. Den ved godt, hvad den selv vil, så den kræver en ganske konsekvent opdragelse og god belønning for veludført arbejde. Det er en intelligent hund, og giver du den snor, kan du godt regne med at den tager den. I forbindelse med opdragelsen må du være både tålmodig og opfindsom. Dens tillid vinder du ved at behandle den med respekt.

Med til det store ego hører også den egen-skab, at lhasa apsoen ikke sådan lige lader sig kue – heller ikke af større hunde. Hvis der er optræk til ballade med andre

hunde, skal den nok svare for sig. Selvom Lhasaen er nysgerrig og selvstændig holder den sig altid i nærheden af sin familie; den er jo selskabshund til potespidsjerne. Familien er særdeles vigtig for den lille hund, som er meget kærlig og kontaktsøgende over for sin "flok". Både mental og fysisk kontakt er centrale elementer i lhasa apsoens lykke. Får den det, knuselsker den dig.

Snakker ikke med hvem som helst

Lige så meget som lhasa apsoen elsker sin familie, ligeså reserveret kan den være over for fremmede mennesker. Den er ikke bange for fremmede, snarere uinteresseret, og den lader sig ikke klappe af hvem som helst. Det er ikke sådan, at den er aggressiv, den vender blot ryggen til og går sin vej. Da det jo er en lille hund, skal man nærme sig varsomt for ikke at gøre den utryg.

Også en udehund

Man skulle måske ikke lige tro det, men i den lille selskabshund bor faktisk en rigtig udehund. Sofaen er muligvis rar – men det er udelivet også. Det gælder både sommer, hvor man kan slænge sig i solen, og vinter, hvor man kan gå helt amok i nyfalden sne.

Lhasa apsoen bevæger sig smidigt og hurtigt, og selvom den måske ikke har verdens største motionsbehov, holder den meget af at bevæge sig. ■

Se mere på www.lhasaapso.dk